

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Afgift af personlige Apoteker.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2975 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg B., Sp. 1301 ff.)

Uden for de af Udvalget stillede, i Betænkningen opførte Vædringsforslag var intet saadant stillet.

Lovforslagets Paragraffer og de stillede Vædringsforslag sattes under Forhandling.

Ordføreren (M. Nielsen): Udvalget som Helhed har ikke ønsket at indføre særlig bethdelige Forandringer i Lovforslaget, saaledes som det er forelagt for Folketinget. Der findes ganske vist en Række Vædringsforslag, som ere stillede af Udvalget, men det er væsentlig Redaktionsændringer, saa jeg skal kun ganske kort nævne i alt Fald de væsentlige af dem. Man har ment det rigtig at forandre Lovens Titel, saa at der ikke kommer til at staa Lov om Afgift af personlige Apoteker, men Lov om Afgift af personlige Apotekerbevillinger, da det vistnok er progligt rigtigere. Vædringsforslaget Nr. 2 er ligeledes en Forbedring af Sproget, hvorved Meningen bedre udtrykkes. Vædringsforslag under Nr. 6 til § 3 er ogsaa en Redaktionsændring, som blandt andet er foranlediget derved, at Udvalget har ment det rigtig, at de Overgangsbestemmelser, der nødvendigvis maatte være i denne Lov, blev samlede i en Paragraf ved Slutningen af Loven. Man fandt det ikke ganske korrekt, at Overgangsbestemmelser kom til at staa i en Paragraf, som omtaler de Bestemmelser, der stadig skulle gælde, og for øvrigt har man ogsaa der søgt at udtrykke Lovens Mening maaste lidt tydeligere, end den var udtrykt tidligere. Ved Vædringsforslag Nr. 7 har man føjet en lille reel Forandring ind, idet man vil have det udtalt i Loven, at Afgiften skal være indbetalt senest en Maaned efter Forsaldsdag. Sagen er jo den, at efter Lovforslaget har Justitsministeriet Ret til at udpante for Afgiften, naar den ikke er erlagt, og ved at føje dette til om en Maaned efter Forsaldsdag, har man villet udtrykke Rigsdagens Mening om, at Udpantning først skal ske, naar den Maaned var gaaet, for at Justitsministeriet kunde have en bestemt, faktisk Regel at rette sig efter med Hensyn til Udpantning. Ved Vædringsforslaget under Nr. 10 til § 6 er der ogsaa indført en reel Forandring.

Der er i Lovforslagets § 6 angaaende Straffebestemmelserne blandt andet udtalt dette, at naar vedkommende Apoteker opgiver en saft Indtægt, og ikke vil lade den kontrollerende saa Udgang til sine Bøger eller i det hele holder Kontrollen ude, har Ministeren Ret til at fratage vedkommende Apoteker Bevillingen. Men man mener, at der ogsaa burde være andre Straffebestemmelser, rent afsat fra, hvad der følger af den almindelige Straffelovgivning, Bestemmelser, som kunde blive gjorte gældende. I Lighed med, hvad der finder Sted nu ved saft Opgivelse af Skatteindtægt, nemlig at man idømmer en Bøde, har man ment, at der ogsaa her i Lovforslaget burde fastsættes, at der skulde erlægges Bøder efter Justitsministerens Bestemmelse, og at disse Bøder efter Størrelsen af Forbrydelsen eller, hvad man nu vil kalde det, maatte kunne gaa op til det ti-dobbelte af den aarlige Afgifts Beløb. Man har ment, at der skulde strenge Straffebestemmelser til for saft Opgivelse af Indtægt. Dernæst har Udvalget i Vædringsforslag Nr. 11 foreslaet indsat en ny § 9, hvor Overgangsbestemmelserne ere samlede, og hvor der er rettet lidt i disse, som jo nu staa i Lovforslagets § 3. Man har nemlig her ment, at for Bevillinger, som bortgives inden den 1ste Januar 1897, maa Afgiften fastsættes af Justitsministeren, idet Justitsministeren ikke der har nogen Marsopgørelse at rette sig efter, men for Eftertiden vil Afgiften blive fastsat paa Grundlag af det enkelte eller de enkelte Aar, da Marsopgørelser maatte foreligge. Endelig foreslaar man ved Vædringsforslag Nr. 12 indsat en ny § 10, hvorefter Loven skal træde i Kraft den 1ste Januar 1896. Der tales i dette Lovforslag adskillige Gange om Kalenderaaret, og man finder det derfor rimeligt at begynde med et bestemt Kalenderaar. Man har dernæst bestemt, at den Lov, som blev vedtaget den 13de April 1894, kun skal gælde til 1ste Januar 1896, da denne Lov skulde træde i Kraft. Det er altsaa Udvalgets Vædringsforslag, og ærede Medlemmer ville se, at det ikke er store Forandringer, der søges indførte i Lovforslaget.

Jeg maa maaste, for muligvis at gøre Diskussionen lidt kortere, med det samme omtale Mindretallets Betænkning og Vædringsforslag med nogle ganske saa Ord. Det ene Mindretal udtaler i sin Betænkning, at det er ikke overbevist om, at det er nogen heldig Forandring, naar man fra Bestatning af Bruttoindtægten er gaaet over til Bestatning af Nettoindtægten, og Mindretallet mener, at Apotekerne ubetinget ville synes bedst om denne Ordning. Jeg tror, at det